



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

20. prosince 2017*

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 6/2002 – (Průmyslové) vzory Společenství – Článek 110 odst. 1 – Neexistence ochrany – Tzv. ustanovení ‚o opravách‘ – Pojem ‚součást složeného výrobku‘ –

Oprava složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled – Opatření, která musí přijmout uživatel k tomu, aby se mohl dovolávat tzv. ustanovení ‚o opravách‘ – Replika ráfku automobilového kola totožná s (průmyslovým) vzorem původního ráfku“

Ve spojených věcech C-397/16 a C-435/16,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Corte d'appello di Milano (odvolací soud v Miláně, Itálie) a Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), ze dnů 15. června a 2. června 2016, došlými Soudnímu dvoru ve dnech 18. července a 4. srpna 2016, v řízeních

Acacia Srl

proti

Pneusgarda Srl, v úpadku,

Audi AG (C-397/16),

a

Acacia Srl,

Rolando D'Amato

proti

D^r. Ing. h.c. F. Porsche AG (C-435/16),

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas, C. Toader, A. Prechal, a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: R. Schiano, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. června 2017,

* Jednací jazyky: němčina a italština.

s ohledem na vyjádření předložená:

- za společnost Acacia Srl a R. D'Amata F. Munarim, M. Espositem a A. Macchi, avvocati, jakož i B. Schneidersem, D. Treuem a D. Thomou, Rechtsanwälte,
- za společnost Audi AG G. Hasselblattem, Rechtsanwalt, jakož i M. Cartellou a M. Locatellim, avvocati,
- za společnost D^r. Ing. h.c. F. Porsche AG B. Ackermannem a C. Klawitterem, Rechtsanwälte,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s M. Santorem, S. Fiorentinem a L. Cordim, avvocati dello Stato,
- za německou vládu T. Henzem, M. Hellmannem a J. Techertem, jako zmocněnci,
- za francouzskou vládu D. Segoinem, jako zmocněncem,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman a H. Stergiou, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi J. Samnadda, jakož i V. Di Buccim a T. Scharfem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 28. září 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu čl. 110 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd.13/27, s. 142).
- 2 Tyto žádosti byly podány v rámci dvou sporů zaprvé mezi společnostmi Acacia Srl a společností Pneusgarda Srl, v úpadku, a Audi AG a zadruhé mezi společností Acacia a jejím ředitelem, Rolandem D'Amatem, a společností D^r. Ing. h.c. F. Porsche AG (dále jen „Porsche“) ohledně údajného porušení práv společností Acacia k průmyslovým vzorům Společenství, jejichž majiteli jsou společnosti Audi a Porsche.

Právní rámec

Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví

- 3 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví byla schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80). Článek 26 odst. 2 této dohody stanoví:

„Členové mohou poskytovat omezené výjimky z ochrany průmyslových vzorů za předpokladu, že takové výjimky nebudou nepřiměřeně v rozporu s běžným využíváním chráněných průmyslových vzorů a že nebudou nepřiměřeně na úkor oprávněným zájmům majitele chráněného vzoru s tím, že bude brán zřetel na oprávněné zájmy třetích stran.“

Unijní právo

Směrnice 98/71/ES

- 4 Bod 19 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů (Úř. věst. 1998, L 289, s. 28; Zvl. vyd. 13/21, s. 120) uvádí:

„vzhledem k tomu, že rychlé přijetí této směrnice je naléhavé pro řadu průmyslových odvětví; že v současné etapě nemůže být provedeno úplné sblížení právních předpisů jednotlivých členských států o použití chráněných (průmyslových) vzorů pro umožnění opravy složeného výrobku tak, aby byl obnoven jeho původní vzhled, pokud výrobek, který zahrnuje (průmyslový) vzor nebo pro který byl (průmyslový) vzor použit, představuje součást složeného výrobku, na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý; že dosud plně nesblížené předpisy členských států o užívání chráněných (průmyslových) vzorů pro takové opravy složeného výrobku by neměly být překážkou pro sbližování ostatních vnitrostátních předpisů, které bezprostředně ovlivňují fungování vnitřního trhu; že členské státy by mezitím měly z tohoto důvodu zachovat v účinnosti veškeré předpisy, které jsou v souladu se Smlouvou a které se týkají užití (průmyslových) vzorů vztahujících se na součásti použité k opravě složeného výrobku, aby byl zachován jeho původní vzhled, nebo pokud vydají nové předpisy pro takové užití (průmyslového) vzoru, měla by být jejich účelem liberalizace trhu s těmito součástmi; [...]“

- 5 Článek 14 uvedené směrnice, nadepsaný „Přechodná ustanovení“, stanoví:

„Do doby, než budou na základě návrhů Komise přijaty změny této směrnice podle článku 18, zachovají členské státy v účinnosti své stávající právní předpisy týkající se užití (průmyslového) vzoru vztahujícího se na součást použitou k opravě složeného výrobku, aby byl zachován jeho původní vzhled, a změní tyto předpisy pouze v zájmu liberalizace obchodu s těmito součástmi.“

Nařízení č. 6/2002

- 6 Body 1, 9 a 13 odůvodnění nařízení č. 6/2002 znějí následovně:

- (1) Jednotný systém nabývání (průmyslových) vzorů Společenství, kterým je poskytována jednotná ochrana s jednotným účinkem na celém území Společenství, by podpořil cíle Společenství stanovené ve Smlouvě.

[...]

- (9) Důležitá [Hmotněprávní] ustanovení tohoto nařízení upravujícího (průmyslové) vzory by měla být uvedena v soulad s příslušnými ustanoveními směrnice 98/71/ES.

[...]

- (13) Nemůže dojít k úplnému sblížení právních předpisů jednotlivých členských států o použití chráněných (průmyslových) vzorů pro umožnění opravy složeného výrobku tak, aby byl obnoven jeho původní vzhled, pokud výrobek, který zahrnuje (průmyslový) vzor nebo pro který byl (průmyslový) vzor použit, představuje součást složeného výrobku, na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý, prostřednictvím směrnice 98/71/ES. V rámci dohodovacího řízení o uvedené směrnici se Komise zavázala přezkoumat důsledky ustanovení této směrnice po uplynutí tří let od lhůty stanovené pro provedení směrnice, zejména pro průmyslová odvětví, jichž se nejvíce týká. Za těchto okolností je vhodné neudělovat jakoukoliv ochranu (průmyslového) vzoru Společenství takovému (průmyslovému) vzoru, který je použit pro umožnění opravy složeného výrobku, aby byl obnoven jeho původní vzhled, pokud výrobek,

který zahrnuje (průmyslový) vzor nebo pro který byl (průmyslový) vzor použit, představuje součást složeného výrobku, na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý, dokud Rada na základě návrhu Komise nestanoví svou politiku v této oblasti.“

7 Článek 3 tohoto nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se

- a) ‚(průmyslovým) vzorem‘ rozumí vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru;
- b) ‚výrobkem‘ rozumí jakýkoliv průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět včetně součástí určených pro sestavení do jednoho složeného výrobku, obal[u], úprav[y], grafick[ých] symbol[ů] a typografick[ých] znak[ů], avšak s výjimkou počítačových programů;
- c) ‚složeným výrobkem‘ rozumí výrobek sestávající z více součástí, které mohou být nahrazeny, takže výrobek může být rozebírán a opět sestavován.“

8 Článek 4 uvedeného nařízení, nadepsaný „Požadavky na ochranu“, stanoví:

„1. (Průmyslový) vzor je chráněn právem k (průmyslovému) vzoru [Společenství], pokud je nový a má individuální povahu.

2. (Průmyslový vzor) použitý u některého výrobku nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, je uznán za nový a mající individuální povahu:

- a) pokud součást, začleněná do složeného výrobku, zůstává při obvyklém používání složeného výrobku viditelná a
- b) pokud tyto viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a individuální povahy.

3. ‚Obvyklým použitím‘ se ve smyslu odst. 2 písm. a) rozumí použití konečným uživatelem, s výjimkou údržby, servisu nebo opravy.“

9 Článek 19 odst. 1 téhož nařízení zní následovně:

„Zápis zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství poskytuje jeho majiteli výlučné právo jej užívat a zabránit třetí osobě užívat (průmyslový) vzor bez jeho souhlasu. Užívání (průmyslového) vzoru zahrnuje zejména výrobu, nabízení, uvádění na trh, dovoz, vývoz nebo používání výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn nebo u něhož je použit, jakož i skladování takového výrobku pro tyto účely.“

10 Článek 110 nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Přechodné ustanovení“, stanoví:

„1. Dokud změny tohoto nařízení nevstoupí v platnost na návrh Komise, (průmyslový) vzor, který tvoří součást složeného výrobku používaného [používanou] ve smyslu čl. 19 odst. 1 pro účely opravy tohoto složitějšího [složeného] výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, nepoživá ochrany (průmyslového) vzoru Společenství.

2. Návrh Komise uvedený v odstavci 1 se podává spolu se změnami, které Komise navrhne ke stejné věci podle článku 18 směrnice 98/71/ES, a s ohledem na ně.“

Spory v původních řízeních a předběžné otázky

Věc C-397/16

- 11 Společnost Audi je majitelkou několika (průmyslových) vzorů Společenství vztahujících se na ráfky automobilových kol z hliníkové slitiny.
- 12 Společnost Acacia vyrábí pod značkou WSP Italy ráfky automobilových kol z hliníkové slitiny, které jsou uváděny na trh na její internetové stránce dostupné v několika jazycích. Podle předkládajícího soudu jsou některé tyto ráfky totožné s ráfky z hliníkové slitiny společnosti Audi. Na ráfkách vyráběných společností Acacia je vyražen nápis „NOT OEM“, který znamená nevyroběno výrobcem původního vybavení. Obchodní a technická dokumentace přiložená k těmto výrobkům, prodejní faktury a internetová stránka společnosti Acacia uvádějí, že předmětné ráfky jsou prodávány pouze jako náhradní součásti určené k opravám.
- 13 Společnost Audi podala žalobu k Tribunale di Milano (soud v Miláně, Itálie), směřující v podstatě k určení, že výroba předmětných ráfků a jejich uvádění na trh společností Acacia představují porušení práv z (průmyslových) vzorů Společenství. Uvedený soud této žalobě vyhověl.
- 14 Společnost Acacia podala proti rozsudku uvedeného soudu odvolání ke Corte d'appello di Milano (odvolací soud v Miláně, Itálie). Posledně zmíněný soud poté, co poukázal zejména na existenci odporujících si rozhodnutí italských soudů a soudů jiných členských států ohledně uplatnění tzv. ustanovení „o opravách“, dospěl k závěru o existenci vážných pochybností o výkladu čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002.
- 15 Za těchto podmínek se Corte d'appello di Milano (odvolací soud v Miláně) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) Brání zásady volného pohybu zboží a volného pohybu služeb na vnitřním trhu, zásada efektivity evropských pravidel hospodářské soutěže a liberalizace vnitřního trhu, zásady užitečného účinku a jednotného používání evropského práva uvnitř Evropské unie, ustanovení sekundárních právních předpisů Evropské unie, jako jsou směrnice 98/71 a zejména její článek 14, článek 1 nařízení [Komise (EU)] č. 461/2010 [ze dne 27. května 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel (Úř. věst. 2010, L 129, s. 52)] a [předpis č. 124 Evropské hospodářské komise Spojených národů (EHK OSN) – Jednotná ustanovení o schvalování kol pro osobní automobily a jejich přírůbky (Úř. věst. 2006, L 375, s. 604, a oprava Úř. věst. 2007, L 70, s. 413)], výkladu článku 110 nařízení č. 6/2002 obsahujícího ustanovení o opravách, který vylučuje repliku ráfku kola, jež je esteticky totožná s původním ráfkem a homologovaná na základě výše uvedeného předpisu č. 124, z pojmu ‚součást složeného výrobku‘ (vozidla) pro účely jeho opravy a obnovy jeho původního vzhledu?
 - 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, brání právní předpisy o průmyslovém vlastnictví týkající se zapsaných (průmyslových) vzorů, po předchozím vyvážení zájmů uvedených v první otázce, použití ustanovení o opravách na repliky doplňkových výrobků, které mohou být různě zvoleny zákazníkem z toho důvodu, že ustanovení o opravách musí být vykládáno restriktivně a tak, že může být uplatněno jen na náhradní součásti s pevně daným tvarem, tedy součásti, jejichž tvar byl podmíněn v zásadě neměnným způsobem vnějším vzhledem složeného výrobku, s vyloučením jiných součástí, které mají být považovány za zastupitelné a volně použitelné podle vkusu zákazníka?
 - 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, jaká opatření musí přijmout výrobce replik ráfků kol, aby zajistil legitimní pohyb výrobků sloužících k opravám složeného výrobku a k obnově jeho původního vnějšího vzhledu?“

Věc C-435/16

- 16 Společnost Porsche je majitelkou několika (průmyslových) vzorů Společenství vztahujících se na ráfky automobilových kol z hliníkové slitiny.
- 17 Ráfky vyráběné společností Acacia jsou uváděny na trh v Německu na internetové stránce této společnosti, která je určena konečným spotřebitelům a dostupná v německém jazyce. Podle předkládajícího soudu jsou některé tyto ráfky totožné s ráfky z hliníkové slitiny společnosti Porsche. Uvedený soud podotýká, že podle společnosti Acacia jsou ráfky, které tato společnost vyrábí a které jsou určeny pro vozy Porsche, použitelné pouze na vozidlech tohoto výrobce. Společnost Porsche tvrdila před předkládajícím soudem, že předmětné ráfky jsou též nabízeny v barvách a rozměrech, jež neodpovídají původním výrobkům.
- 18 Společnost Porsche podala žalobu k Landgericht Stuttgart (zemský soud ve Stuttgartu, Německo), směřující v podstatě k určení, že výroba předmětných ráfků a jejich uvádění na trh společností Acacia představuje porušení práv k jejím (průmyslovým) vzorům Společenství. Uvedený soud této žalobě vyhověl.
- 19 Vzhledem k tomu, že odvolání podané společností Acacia a R. D'Amatem bylo zamítnuto, podali posledně uvedení opravný prostředek „Revision“ k předkládajícímu soudu. Předkládající soud uvádí, že to, zda bude tomuto opravnému prostředku vyhověno, závisí na otázce, zda se společnost Acacia může dovolávat tzv. ustanovení „o opravách“, obsaženého v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002. Výklad tohoto ustanovení však vyvolává několik obtíží.
- 20 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je použití omezení stanoveného v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 omezeno na součásti, jejichž tvar je pevně dán, to znamená na takové součásti, jejichž tvar je podmíněn původním vzhledem složeného výrobku v zásadě nezměnitelně, a zákazníci si jej tedy jako zejména ráfky kol automobilových vozidel nemohou svobodně zvolit?
- 2) Pro případ záporné odpovědi na první otázku, je použití omezení stanoveného v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 omezeno výlučně na nabídku totožně koncipovaných výrobků, tedy i barevně a velikostí odpovídajících původním výrobkům?
- 3) Pro případ záporné odpovědi na první otázku, použije se omezení stanovené v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 ve prospěch prodejce výrobku v zásadě porušujícího dotčený (průmyslový) vzor pouze tehdy, když tento prodejce objektivně zajistí, aby jeho výrobek bylo možno pořídit výlučně za účelem opravy, a nikoli k jiným účelům, například vylepšení nebo individualizaci složeného výrobku?
- 4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku, jaká opatření musí přijmout prodejce výrobku v zásadě porušujícího dotčený (průmyslový) vzor, aby jeho výrobek bylo možno pořídit výlučně za účelem opravy, a nikoli k jiným účelům, například vylepšení nebo individualizaci složeného výrobku? Je dostačující:
- a) že prodejce zahrne do prodejního letáku informaci, že prodej se uskutečňuje výlučně pro účely opravy, aby byl obnoven původní vzhled složeného výrobku, nebo
- b) je nutné, aby prodejce podmínil dodání výrobku tím, že nabyvatel (obchodník a spotřebitel) písemně prohlásí, že nabízený výrobek bude používat pouze k účelu opravy?“
- 21 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 25. dubna 2017 byly věci C-397/16 a C-435/16 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.

K návrhům na znovuotevření ústní části řízení

- 22 Podáními došlými kanceláři Soudního dvora ve dnech 24. listopadu a 1. prosince 2017 požádaly společnosti Porsche a Audi, aby bylo podle článku 83 jednacího řádu Soudního dvora nařízeno znovuotevření ústní části řízení.
- 23 Na podporu svých návrhů společnosti Porsche a Audi v podstatě tvrdily, že stanovisko generálního advokáta je založeno na nepodložených tvrzeních, která nebyla předmětem kontradiktorní diskuze a týkala se zejména historie vzniku tzv. ustanovení „o opravách“, obsaženého v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002.
- 24 Podle článku 83 jednacího řádu soudního dvora může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán.
- 25 V projednávaných věcech tomu tak není. Existence nové skutečnosti totiž nebyla nijak tvrzena. Kromě toho historií vzniku tzv. ustanovení „o opravách“ se zabývala zejména Komise ve svém písemném vyjádření a byla projednána všemi zúčastněnými na jednání. Soudní dvůr má tedy po vyslechnutí generálního advokáta za to, že má všechny poznatky nezbytné pro vydání rozhodnutí.
- 26 Mimoto je třeba stran kritik stanoviska generálního advokáta uváděných společnostmi Porsche a Audi připomenout, že statut Soudního dvora Evropské unie ani jeho jednací řád zúčastněným stranám nedávají možnost podat vyjádření v reakci na stanovisko přednesené generálním advokátem (rozsudek ze dne 25. října 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, bod 23 a citovaná judikatura).
- 27 Dále je třeba připomenout, že podle čl. 252 druhého pododstavce SFEU je úlohou generálního advokáta předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast. Soudní dvůr v tomto ohledu není vázán stanoviskem generálního advokáta ani důvody, na základě kterých k němu dospěl. Nesouhlas zúčastněné strany se stanoviskem generálního advokáta tedy nemůže sám o sobě představovat důvod ke znovuotevření ústní části řízení, a to bez ohledu na otázky, kterými se generální advokát ve stanovisku zabýval (rozsudek ze dne 25. října 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, bod 24 a citovaná judikatura).
- 28 S ohledem na výše uvedené má Soudní dvůr za to, že není důvodné nařídit znovuotevření ústní části řízení.

K předběžným otázkám

K druhé otázce ve věci C-397/16 a první otázce ve věci C-435/16

- 29 Podstatou druhé otázky ve věci C-397/16 a první otázky ve věci C-435/16, které položily předkládající soudy a jež je třeba zkoumat společně a nejprve, je to, zda musí být čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vykládán v tom smyslu, že tzv. ustanovení „o opravách“, které tento článek obsahuje, váže vyloučení ochrany (průmyslového) vzoru Společenství v případě (průmyslového) vzoru, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, na podmínku, že vzhled chráněného (průmyslového) vzoru je závislý na složeném výrobku.

- 30 Společnosti Audi, Porsche a německá vláda v podstatě tvrdí, že se tzv. ustanovení „o opravách“, obsažené v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002, vztahuje výlučně na součásti složeného výrobku, na jehož vzhledu je závislý chráněný (průmyslový) vzor, tedy jejichž tvar je pevně dán, takže ráfky automobilových kol z hliníkové slitiny nemohou spadat do působnosti tohoto ustanovení. Společnost Acacia, jakož i italská, nizozemská vláda a Komise mají naproti tomu za to, že se použití tzv. ustanovení „o opravách“ neomezuje na součásti, jejichž tvar je pevně dán, tj. na součásti, jejichž tvar je v zásadě určen neměnným způsobem vzhledem složeného výrobku, a tudíž nemůže být volně zvolen zákazníkem, takže ráfky z lehké hliníkové slitiny mohou spadat do působnosti tohoto ustanovení.
- 31 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí. Historie vzniku ustanovení unijního práva může rovněž poskytnout relevantní informace pro jeho výklad (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. října 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 50; ze dne 1. července 2015, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, bod 30, a ze dne 18. května 2017, Hummel Holding, C-617/15, EU:C:2017:390, bod 22).
- 32 Článek 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 uvádí, že „(průmyslový) vzor, který tvoří součást složeného výrobku používaného [používanou] ve smyslu čl. 19 odst. 1 pro účely opravy tohoto složitějšího [složeného] výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, nepoživá ochrany (průmyslového) vzoru Společenství“.
- 33 Na rozdíl od bodu 13 odůvodnění nařízení č. 6/2002, který uvádí, že je vhodné neudělovat jakoukoliv ochranu (průmyslového) vzoru Společenství takovému (průmyslovému) vzoru, který je použit pro umožnění opravy složeného výrobku, aby byl obnoven jeho původní vzhled, pokud výrobek, který zahrnuje (průmyslový) vzor nebo pro který byl (průmyslový) vzor použit, představuje součást složeného výrobku, „na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý“, se čl. 110 odst. 1 téhož nařízení omezuje na stanovení, že se musí jednat o „součást složeného výrobku“, která musí být „použív[ána] [...] pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled“.
- 34 Ze znění čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 tedy vyplývá, že skutečnost, že vzhled chráněného (průmyslového) vzoru je závislý na složeném výrobku, není zahrnuta mezi podmínkami vyjmenovanými v tomto ustanovení.
- 35 Tento doslovný výklad je zaprvé potvrzen historií vzniku tzv. ustanovení „o opravách“.
- 36 Pokud jde o legislativní práce předcházející přijetí uvedeného ustanovení, je totiž třeba podotknout, že jak návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 1994, C 29, s. 20), tak pozměněný návrh nařízení Rady o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2001, C 62 E, s. 173) obsahovaly ustanovení, které bytí není zcela totožného znění, konkrétně stanovilo, že (průmyslový) vzor, který je použit na výrobek nebo zahrnut do výrobku, jenž představuje součást složeného výrobku, „na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý“, nepoživá ochrany (průmyslového) vzoru Společenství.
- 37 Nicméně, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 60 až 62 stanoviska, ze zprávy Předsednictví určené Výboru stálých zástupců (Coreper) č. 12420/00 ze dne 19. října 2000 [interinstitucionální spis 1993/0463 (CNS)] vyplývá, že „v zájmu dosažení politické dohody o návrhu“ byly Coreperu předloženy dvě zásadní otázky, z nichž se jedna týkala konkrétně náhradních součástí. Uvedená zpráva tak uváděla, že většina delegací v uvedeném výboru byla názoru, že je třeba, aby se znění předmětného ustanovení přiblížilo znění článku 14 směrnice 98/71, a dále aby náhradní součásti byly vyňaty z ochrany přiznané budoucím nařízením „pouze v rozsahu, v němž jsou používány pro účely opravy složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled“.

- 38 Právě v tomto kontextu byl požadavek stanovený ve znění dotčeného ustanovení, jak bylo obsaženo v návrhu i v pozměněném návrhu Komise uvedených v bodě 36 tohoto rozsudku, který se týká okolnosti, že výrobek, do něhož je (průmyslový) vzor zahrnut nebo pro který je (průmyslový) vzor použit, musí být součástí složeného výrobku, „na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý“, vypuštěn z ustanovení, které Rada nakonec přijala.
- 39 Z historie vzniku čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 tak vyplývá, že neomezení působnosti tohoto ustanovení na součásti, jejichž tvar je dán tvarem složeného výrobku, je výsledkem volby učiněné během legislativního procesu.
- 40 Jak zdůraznily společnost Audi, Porsche a německá vláda, odkaz na požadavek, aby na složeném výrobku „byl závislý vzhled chráněného (průmyslového) vzoru“, byl zachován ve znění bodu 13 odůvodnění nařízení č. 6/2002. S ohledem na výše uvedené úvahy se však tato okolnost nejeví jako rozhodující. Ostatně platí, že podle judikatury Soudního dvora může preambule unijního aktu sice upřesnit jeho obsah, nemůže však být uplatňována jako důvod pro odchýlení se od vlastních ustanovení dotyčného aktu (rozsudek ze dne 10. ledna 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, EU:C:2006:10, bod 76 a citovaná judikatura).
- 41 V tomto kontextu a s ohledem na záměr unijního normotvůrce, jak byl připomenut v bodech 36 až 38 tohoto rozsudku, není namístě provést takový striktní výklad čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002, jaký byl zmíněn v bodě 30 tohoto rozsudku a který zastávají společnosti Audi, Porsche a německá vláda a jenž zakládá se na odchýlné či přechodné povaze tohoto ustanovení.
- 42 V této souvislosti je třeba uvést, že tzv. ustanovení „o opravách“ sice omezuje práva majitele (průmyslového) vzoru Společenství, neboť tomuto majiteli je v případě splnění podmínek stanovených v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 odepřeno výlučné právo podle čl. 19 odst. 1 tohoto nařízení zabránit třetí osobě užívat (průmyslový) vzor bez jeho souhlasu, což by vskutku mohlo odůvodňovat striktní výklad tohoto čl. 110 odst. 1. Tato okolnost však nemůže odůvodnit to, aby použití uvedeného ustanovení bylo vázáno na podmínku, kterou toto ustanovení nestanoví.
- 43 Kromě toho je třeba podotknout, že ačkoli je článek 110 nařízení č. 6/2002 nadepsán „Přechodné ustanovení“, a navíc v odstavci 1 stanoví, že se tzv. ustanovení „o opravách“ použije pouze „[d]okud změny tohoto nařízení nevstoupí v platnost“, je nutno konstatovat, že toto ustanovení se má již ze své povahy uplatňovat až do jeho změny nebo zrušení na návrh Komise.
- 44 Z druhého výklad čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 obsažený v bodě 34 tohoto rozsudku je potvrzen analýzou kontextu, do kterého zapadá tzv. ustanovení „o opravách“, neboť uvedený kontext svědčí ve prospěch konsistentního výkladu ustanovení nařízení č. 6/2002 na jedné straně a ustanovení směrnice 98/71 na druhé straně.
- 45 V této souvislosti je nejprve třeba podotknout, jak to uvedl generální advokát v bodě 55 stanoviska, že jak návrh směrnice Parlamentu a Rady o právní ochraně (průmyslových) vzorů (Úř. věst. 1993, C 345, s. 14), tak návrh nařízení zmíněný v bodě 36 tohoto rozsudku, které byly souběžně předloženy Komisi, obsahovaly tzv. ustanovení „o opravách“, jehož působnost byla omezena na součásti složeného výrobku, „na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý“. Na rozdíl od výše uvedeného návrhu směrnice, tzv. ustanovení „o opravách“, jak je obsaženo ve směrnici 98/71, takovéto omezení neobsahuje. Jak bylo přitom uvedeno v bodě 37 tohoto rozsudku, účelem změny provedené v rámci legislativních prací, které vedly k přijetí nařízení č. 6/2002, ve znění tzv. ustanovení „o opravách“ obsaženého v čl. 110 odst. 1 tohoto nařízení, bylo toto znění přiblížit znění článku 14 směrnice 98/71.
- 46 Následně bod 9 odůvodnění nařízení č. 6/2002 uvádí, že hmotněprávní ustanovení tohoto nařízení by měla být uvedena v soulad s příslušnými ustanoveními směrnice 98/71.

- 47 Konečně z čl. 110 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že jakýkoli návrh Komise, kterým má být změněno tzv. ustanovení „o opravách“ uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se podává spolu se změnami, které Komise navrhne ohledně tzv. ustanovení „o opravách“ obsaženého v článku 14 směrnice 98/71 podle článku 18 této směrnice, přičemž Komise musí též podle čl. 110 odst. 2 k těmto změnám přihlídnout.
- 48 Článek 14 směrnice 98/71 přitom neobsahuje požadavek, podle kterého musí být vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý na složeném výrobku, což svědčí ve prospěch výkladu tzv. ustanovení „o opravách“ v tom smyslu, že není vázáno na podmínku, že vzhled chráněného (průmyslového) vzoru musí být závislý na složeném výrobku.
- 49 Zatřetí výklad čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 obsažený v bodě 34 tohoto rozsudku není vyvrácen cílem sledovaným tzv. ustanovením „o opravách“, který byl upřesněn v důvodové zprávě k návrhu nařízení uvedenému v bodě 36 tohoto rozsudku.
- 50 Jak vyplývá ze zmíněné důvodové zprávy, ochrana (průmyslových) vzorů Společenství může mít nepříznivé vlivy spočívající v potlačení nebo omezení hospodářské soutěže na trzích, pokud jde zejména o takové trvalé a nákladné složené výrobky, jako jsou motorová vozidla, ve vztahu k nimž může ochrana (průmyslových) vzorů, které se vztahují na zvláštní součásti, z nichž se skládá složený výrobek, vytvořit skutečný závislý trh pro náhradní součásti. V tomto kontextu má tzv. ustanovení „o opravách“ za cíl vyhnout se vytvoření závislých trhů pro některé náhradní součásti, a zejména předejít tomu, aby spotřebitel, který zakoupil trvanlivý výrobek, jenž může být nákladný, byl neomezeně svázán, pokud jde o nákup vnějších dílů, s výrobcem složeného výrobku.
- 51 Jak na to v podstatě poukázal generální advokát v bodech 44 a 45 stanoviska, právě za účelem omezení vytvoření závislých trhů ve vztahu k náhradním součástem stanoví tzv. ustanovení „o opravách“ obsažené v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002, že ochrany (průmyslového vzoru) Společenství nepožívá (průmyslový) vzor Společenství, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled.
- 52 Cíl tzv. ustanovení „o opravách“ provést v určité míře liberalizaci trhu s náhradními součástmi je navíc potvrzen bodem 19 odůvodnění a článkem 14 směrnice 98/71, podle kterých jsou změny vnitrostátních právních předpisů týkajících se užívání (průmyslového) vzoru vztahujícího se na součást použitou k opravě složeného výrobku, aby byl zachován jeho původní vzhled, dovoleny pouze tehdy, pokud je cílem těchto změn liberalizace obchodu s těmito součástmi.
- 53 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že působnost čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 není omezena na součásti složeného výrobku, na němž je vzhled chráněného (průmyslového) vzoru závislý.
- 54 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je na druhou otázku ve věci C-397/16 a na první otázku ve věci C-435/16 třeba odpovědět tak, že čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že tzv. ustanovení „o opravách“, které tento článek obsahuje, neváže vyloučení ochrany (průmyslového) vzoru Společenství v případě (průmyslového) vzoru, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, na podmínku, že vzhled chráněného (průmyslového) vzoru je závislý na složeném výrobku.

K první otázce ve věci C-397/16 a druhé otázce ve věci C-435/16

- 55 Podstatou první otázky ve věci C-397/16 a druhé otázky ve věci C-435/16, které položily předkládající soudy a jež je třeba zkoumat společně, je to, na jaké podmínky váže tzv. ustanovení „o opravách“ obsažené v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vyloučení ochrany (průmyslového) vzoru Společenství v případě (průmyslového) vzoru, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled.

- 56 Pokud jde o první otázku ve věci C-397/16, společnost Audi a německá vláda v podstatě tvrdí, že replika ráfku, která je z estetického hlediska totožná s původním ráfkem jakožto původním vybavením, nespadá pod pojem „součást složeného výrobku používaná pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled“, takže se tzv. ustanovení „o opravách“ na takovýto ráfek nevztahuje. Společnost Acacia, italská a nizozemská vláda, jakož i Komise mají naopak za to, že replika ráfku, která je z estetického hlediska totožná s původním ráfkem jakožto původním vybavením, spadá pod pojem „součást složeného výrobku používaná pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled“.
- 57 Pokud jde o druhou otázku ve věci C-435/16, společnost Porsche, stejně jako italská a nizozemská vláda, jakž i Komise v podstatě tvrdí, že k tomu, aby replika ráfku automobilového kola spadala pod tzv. ustanovení „o opravách“, musí mít tento ráfek stejný vzhled jako původní ráfek. Společnost Acacia je naproti tomu názoru, že se tzv. ustanovení „o opravách“ vztahuje na všechny „běžné varianty“ původních ráfků.
- 58 Článek 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 uvádí, že „(průmyslový) vzor, který tvoří součást složeného výrobku používaného [používanou] ve smyslu čl. 19 odst. 1 pro účely opravy tohoto složitějšího [složeného] výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled“, nepožívá ochrany (průmyslového) vzoru Společenství.
- 59 Ze znění tohoto ustanovení tedy vyplývá, že se uplatnění tzv. ustanovení „o opravách“ váže na splnění několika podmínek, které se týkají zaprvé existence (průmyslového) vzoru Společenství, zadruhé přítomnosti „součásti složeného výrobku“ a konečně nutnosti „používán[í] ve smyslu čl. 19 odst. 1 pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled“.
- 60 Zaprvé je třeba podotknout, že čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vylučuje při splnění podmínek stanovených tímto ustanovením jakoukoli ochranu „(průmyslového) vzoru Společenství“. Z toho vyplývá, jak to v podstatě uvedl generální advokát v bodech 90 a 91 stanoviska, že se uvedený čl. 110 odst. 1 může vztahovat pouze na součásti, které jsou chráněny (průmyslovým) vzorem Společenství a splňují podmínky ochrany stanovené v uvedeném nařízení, zejména jeho článku 4, jak vyplývá z čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení.
- 61 V této souvislosti je třeba uvést, že podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002 je (průmyslový vzor) použitý u některého výrobku nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, chráněn pouze tehdy, pokud součást, začleněná do složeného výrobku, zůstává při obvyklém používání složeného výrobku viditelná a dále pokud tyto viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a individuální povahy stanovené v odstavci 1 tohoto článku.
- 62 V projednávané věci je nesporné, že tak tomu je v případě (průmyslových) vzorů Společenství vztahujících se na ráfky automobilových kol, jejichž majiteli jsou společnosti Audi a Porsche.
- 63 Zadruhé čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 se vztahuje pouze na „součásti složeného výrobku“.
- 64 Je třeba podotknout, že nařízení č. 6/2002 nevymezuje pojem „součást složeného výrobku“. Z článku 3 písm. b) a c) tohoto nařízení však vyplývá, že „výrobkem“ se rozumí jakýkoliv průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět včetně součástí určených pro sestavení do jednoho složeného výrobku, a „složeným výrobkem“ se rozumí výrobek sestávající z více součástí, které mohou být nahrazeny, takže výrobek může být rozebírán a opět sestavován. Kromě toho musí být při nevymezení pojmu „součást“ v uvedeném nařízení tento pojem chápán v souladu s jeho obvyklým smyslem v běžném jazyce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. května 2006, Massachusetts Institute of Technology, C-431/04, EU:C:2006:291, bod 17 a citovaná judikatura).

- 65 Za těchto podmínek je třeba dovodit, že pojmem „součásti složeného výrobku“ se v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 rozumí více součástí určených k sestavení průmyslově nebo řemeslně vyrobeného předmětu, které mohou být nahrazeny, takže výrobek může být rozebírán a opět sestavován, bez nichž by složený výrobek nemohl být předmětem obvyklého užívání.
- 66 V projednávané věci je třeba konstatovat, že ráfek automobilového kola musí být považován za „součást složeného výrobku“ ve smyslu uvedeného ustanovení, neboť takovýto ráfek je součástí složeného výrobku, kterým je automobilové vozidlo, při jejíž neexistenci by uvedený výrobek nemohl být předmětem obvyklého užívání.
- 67 Zatřetí čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vyžaduje pro účely uplatnění tzv. ustanovení „o opravách“, aby součást složeného výrobku byla „používána ve smyslu čl. 19 odst. 1 pro účely opravy tohoto složeného výrobku“.
- 68 V tomto ohledu je na prvním místě třeba uvést, že z čl. 19 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že „užívání“ součásti ve smyslu tohoto ustanovení zahrnuje výrobu, nabízení, uvádění na trh, dovoz, vývoz nebo používání výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn nebo u něhož je použit, jakož i skladování takového výrobku pro tyto účely. Jak vyplývá ze znění tohoto článku, uvedený pojem je chápán široce a zahrnuje jakékoli používání součásti pro účely opravy.
- 69 Na druhém místě k používání součásti musí docházet „pro účely opravy“ složeného výrobku. V této souvislosti je třeba podotknout, jak to v podstatě uvedl generální advokát v bodech 89 a 100 stanoviska, že požadavek, podle kterého musí k používání součásti docházet pro účely „opravy“ složeného výrobku, implikuje, že daná součást musí být nezbytná k obvyklému používání složeného výrobku, nebo – jinými slovy – že vadný stav nebo nedostatek součásti může takovému obvyklému užívání bránit. Možnost dovolávat se tzv. ustanovení „o opravách“ tedy vyžaduje, aby používání součásti bylo nezbytné pro účely opravy složeného výrobku, který se stal vadným, zejména v důsledku neexistence původní součásti nebo jejího poškození.
- 70 Z působnosti tzv. ustanovení „o opravách“ je tudíž vyňato jakékoli používání součásti z důvodů zkrášlení nebo z důvodů pouhé příhodnosti, jako je zejména nahrazení součásti z estetických důvodů nebo z důvodů individualizace složeného výrobku.
- 71 Začtvrté čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vyžaduje pro účely uplatnění tzv. ustanovení „o opravách“, aby oprava složeného výrobku byla provedena „s cílem obnovit jeho původní vzhled“.
- 72 S ohledem na čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 je třeba dovodit, že vzhled výrobku nebo jeho součásti vyplývá z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru.
- 73 V této souvislosti je třeba podotknout, jak to uvedl generální advokát v bodech 103 a 104 stanoviska, že se součásti ve smyslu čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí podílet na vzhledu složeného výrobku. Jak bylo připomenuto v bodě 60 tohoto rozsudku, uvedené ustanovení se totiž vztahuje pouze na součásti, které jsou chráněny (průmyslovým) vzorem Společenství, a tedy v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení zůstávají při obvyklém používání složeného výrobku viditelné, jakmile jsou začleněny do složeného výrobku. Viditelná součást se přitom nutně podílí na vzhledu složeného výrobku.
- 74 Je ještě třeba, aby oprava byla provedena s cílem obnovit „původní“ vzhled složeného výrobku. Z toho vyplývá, že aby se tzv. ustanovení „o opravách“ mohlo uplatnit, musí být daná součást používána s cílem obnovit vzhled složeného výrobku, který měl tento výrobek při uvedení na trh.
- 75 Je třeba dospět k závěru, že se tzv. ustanovení „o opravách“ vztahuje pouze na součásti složeného výrobku, které jsou vzhledově totožné s původními součástmi.

- 76 Takovýto výklad je navíc v souladu s čl. 26 odst. 2 dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, který stanoví, že každá výjimka z ochrany (průmyslových) vzorů musí být omezena a nesmí být nepřiměřeně v rozporu s obvyklým využíváním takových (průmyslových) vzorů a nezpůsobovat neospravedlnitelnou újmu oprávněným zájmům majitele, s přihlédnutím k oprávněným zájmům třetích stran. Tak je tomu totiž v projednávaném případě, neboť uplatnění tzv. ustanovení „o opravách“ je omezeno na používání (průmyslového) vzoru, který tvoří součást složeného výrobku používanou pouze pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled.
- 77 Je tudíž vyloučeno jakékoli používání součásti, jehož cílem není obnovit vzhled složeného výrobku, který měl tento výrobek při uvedení na trh. Tak je tomu zejména v případě, kdy náhradní součást neodpovídá z hlediska barvy nebo rozměrů původní součásti nebo kdy vzhled složeného výrobku byl od jeho uvedení na trh změněn.
- 78 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je na první otázku ve věci C-397/16 a na druhou otázku ve věci C-435/16 třeba odpovědět tak, že čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že tzv. ustanovení „o opravách“, které tento článek obsahuje, váže vyloučení ochrany (průmyslového) vzoru Společenství v případě (průmyslového) vzoru, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, na podmínku, že náhradní součást je vzhledově totožná se součástí původně začleněnou do složeného výrobku při jeho uvedení na trh.

K třetí otázce ve věci C-397/16 a třetí a čtvrté otázce ve věci C-435/16

- 79 Podstatou třetí otázky ve věci C-397/16 a třetí a čtvrté otázky ve věci C-435/16, které položily předkládající soudy a jež je třeba zkoumat společně, je to, zda musí být čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vykládán v tom smyslu, že aby se mohli dovolávat tzv. ustanovení „o opravách“, které tento článek obsahuje, musí výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku zajistit, a případně jakým způsobem, aby tato součást mohla být pořízena pouze pro účely opravy.
- 80 Společnost Audi má v tomto ohledu za to, že uplatnění tzv. ustanovení „o opravách“ je neslučitelné s přímým prodejem replikových součástí konečným spotřebitelům, takže se výrobci replikových součástí musí omezit na distribuci svých výrobků opravnám. Společnost Porsche tvrdí, že výrobce replikových součástí musí objektivně zajistit, aby jeho výrobek mohl být pořízen pouze pro účely opravy, a nikoli i pro jiné účely, jako např. individualizaci složeného výrobku. Italská vláda a Komise mají v podstatě za to, že výrobce replikových součástí je povinen přijmout obecná kontrolní opatření k zajištění oprávněného užívání těchto součástí. Společnost Acacia tvrdí, že písemná informace předem poskytnutá zákazníkům ohledně skutečnosti, že daná součást je určena pro účely opravy složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, představuje opatření slučitelné s požadavkem spravedlivé rovnováhy dotčených zájmů.
- 81 Jak vyplývá z jeho znění, čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vylučuje ochranu (průmyslového) vzoru Společenství v případě (průmyslového) vzoru, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled. Jak bylo připomenuto v bodě 68 tohoto rozsudku, předmětné „užívání“ zahrnuje v tomto ohledu zejména výrobu, nabízení, uvádění na trh, dovoz, vývoz nebo používání výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn nebo u něhož je použit, jakož i skladování takového výrobku pro tyto účely.
- 82 Je tedy třeba určit, zda v případě, kdy takovéto užívání spočívá – stejně jako ve věcech v původních řízeních – ve výrobě a prodeji takového výrobku, ukládá čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 výrobcí a prodejci tohoto výrobku, kteří mají v úmyslu vyrábět a prodávat tento výrobek pro účely jeho skutečného užívání v souladu s podmínkami, které stanoví uvedené ustanovení, určité povinnosti související s dodržáním uvedených podmínek ze strany následných uživatelů.

- 83 V této souvislosti je třeba podotknout, že výjimka ze zásady ochrany (průmyslového) vzoru, kterou zavádí tzv. ustanovení „o opravách“, vyžaduje, aby konečný uživatel dané součásti používal tuto součást v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002, tedy aby tuto součást používal k opravě dotyčného složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled.
- 84 Je rovněž třeba zdůraznit, že uvedené ustanovení zavádí pro zvláštní účely připomenuté v bodě 51 tohoto rozsudku výjimku z režimu ochrany (průmyslových) vzorů a že k zachování účinnosti tohoto režimu ochrany je nutné, aby ti, kteří uvedenou výjimku uplatňují, přispívali v co největším možném rozsahu k zajištění striktního dodržování podmínek stanovených v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002, zejména ze strany konečného uživatele.
- 85 V tomto kontextu platí, že od výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku nelze sice očekávat, že objektivně a za všech okolností zabezpečí, že součásti, které vyrábějí nebo prodávají za účelem používání v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002, budou *in fine* skutečně používány konečnými uživateli v souladu s uvedenými podmínkami, nic to však nemění na tom, že aby mohli využít odchylného režimu takto zavedeného uvedeným ustanovením, takovýto výrobce nebo prodejce podléhá – jak to uvedl generální advokát v bodech 131, 132 a 135 stanoviska – povinnosti řádné péče, pokud jde o dodržení těchto podmínek ze strany následných uživatelů.
- 86 Konkrétně jim nejprve přísluší informovat následné uživatele, prostřednictvím jasného a viditelného vyznačení na výrobku, jeho obalu, v katalogích nebo též v prodejní dokumentaci, jednak o skutečnosti, že daná součást zahrnuje (průmyslový) vzor, jehož nejsou majiteli, a jednak o skutečnosti, že tato součást je výlučně určena k používání pro účely opravy složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled.
- 87 Dále musí prostřednictvím vhodných prostředků, zejména smluvních, zajistit, že se následní uživatelé nerozhodnou pro takové používání předmětných součástí, které by bylo neslučitelné s podmínkami stanovenými v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002.
- 88 Konečně uvedený výrobce nebo prodejce se musí zdržet prodeje takového součásti, pokud vědí, nebo s ohledem na všechny relevantní okolnosti měli a mohli vědět, že tato součást nebude používána v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002.
- 89 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je na třetí otázku ve věci C-397/16 a na třetí a čtvrtou otázku ve věci C-435/16 třeba odpovědět tak, že čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že aby se mohli dovolávat tzv. ustanovení „o opravách“, které tento článek obsahuje, podléhají výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku povinnosti řádné péče, pokud jde o dodržení podmínek stanovených uvedeným ustanovením ze strany následných uživatelů.

K nákladům řízení

- 90 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 110 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že tzv. ustanovení „o opravách“, které tento článek obsahuje, neváže vyloučení ochrany (průmyslového) vzoru Společenství

v případě (průmyslového) vzoru, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, na podmínku, že vzhled chráněného (průmyslového) vzoru je závislý na složeném výrobku.

- 2) Článek 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že tzv. ustanovení „o opravách“, které tento článek obsahuje, váže vyloučení ochrany (průmyslového) vzoru Společenství v případě (průmyslového) vzoru, který tvoří součást složeného výrobku používanou pro účely opravy tohoto složeného výrobku s cílem obnovit jeho původní vzhled, na podmínku, že náhradní součást je vzhledově totožná se součástí původně začleněnou do složeného výrobku při jeho uvedení na trh.**
- 3) Článek 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že aby se mohli dovolávat tzv. ustanovení „o opravách“, které tento článek obsahuje, podléhají výrobce nebo prodejce součásti složeného výrobku povinnosti řádné péče, pokud jde o dodržení podmínek stanovených uvedeným ustanovením ze strany následných uživatelů.**

Podpisy.